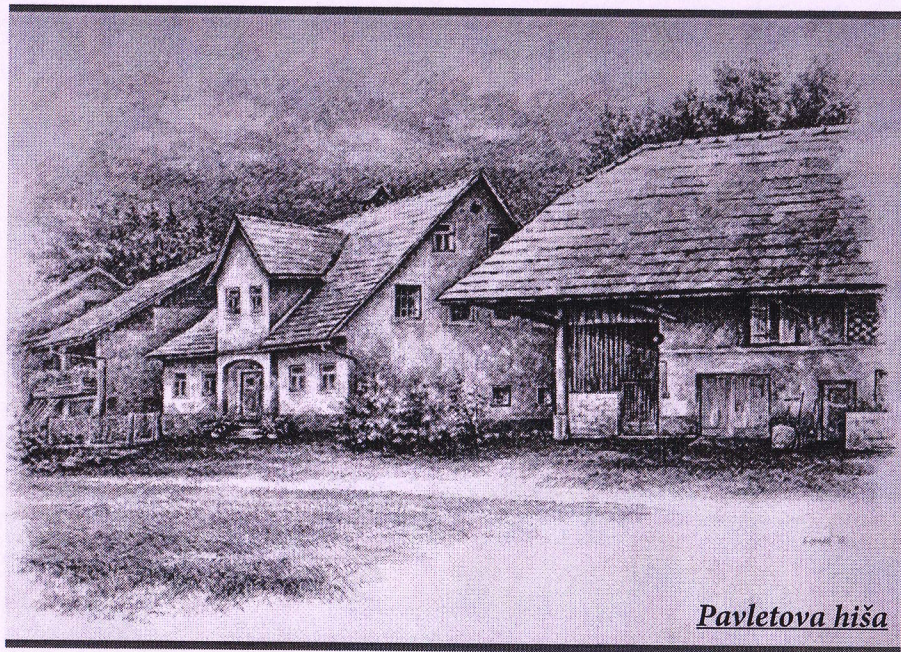

Štefan Cerar je že več desetletij član našega društva. Igral je v gledaliških predstavah, zanje izdeloval in barval kulise in pisal plakate. Vedno je rad tudi risal in slikal. Postal je član Društva likovnih samorastnikov Ljubljana, kasneje Društva likovnikov Ljubljana.

Kot član teaga društva se je udeležil številnih *ex tempor* po Sloveniji. Slikal je v različnih tehnikah: akvarel, tempera, akril, svincnik, zadnja leta pa ustvarja le s peresom in tušem.

Za svoja likovna dela je prejel več priznanj in nagrad. V svojih delih ohranja našo stavbno dediščino in portretira znamenite osebnosti iz različnih dejavnosti. Postavil je več kot dvajset razstav, ki jih je v prostoru Podružnične šole Krašnja organiziralo KUD Fran Maselj Podlimbarski. Za svoje delo v društvu je prejel plaketo Občine Lukovica.

Vera Beguš

Pavletova hiša

Umirjena, disciplinirana, premišljeno locirana je črna sled, ki jo Štefan Cerar s peresom pušča na belini papirja. Z njo v resničnost povzema stare domačije, pa tudi drugo arhitekturno dediščino, ki predstavlja zanimivosti in znamenitosti posameznih okolij. V svojem preciznem, filigransko dovršenem realističnem in celo naturalističnem slogu jim daje dokumentaren pomen ter jih ohranja za večno trajanje. Na motive zre z osebne točke gledišča, zato risba ni le nosilka suhoparnega opisovanja. S črtami želi povedati kar največ. Na široko razpira njihov izrazni repertoar: tekoče in segmentirane, tanke in debelejšje, ostre in mehke, pravolinijske in organsko učinkujoče, samostojne in zgoščene v polje šrafur prepričljivo potujejo k motivnemu cilju.

Zavzetost za natančno povzemanje človeške figure razkriva v vlogi portretista številnih pomembnih ljudi iz zgodovine, kulture, iz verskega, političnega in širšega družbenega življenja. S črtami, ki premorejo različen karakter, tankočutno sledi klasičnim portretnim izhodiščem in snuje skrbno modelacijo obraza. Posveča se najbolj karakternim obraznim potezam, išče zgovornost v gubah ter še posebej pozorno odkriva svojstvenost in izraznost oči in ustnic. Največkrat svoje izbrance predstavi v doprski frontalni – »en face« postavitvi, pa tudi v polprofilni obliki. Preko obraznih potez in detajlov pa vstopa tudi v notranjost posameznika, v tisti najbolj intimni svet individuuma, ki predstavlja njegovo enkratnost in identiteto.

Navidezno skopa, a pretanjena likovna govorica je tista, ki je posebej prevzela Štefana Cerarja in mu omogočila, da veristično in slikovito opisuje, hkrati pa natančno izrisanost nadgrajuje z osebnim odnosom in s svojimi občutji.

Anamarija Stibilj Šajn